

Bebelusul era nou-născut, dolefum și roș. Era complet neajutorat.
În timp ce nimfa îl privea, copilul a deschis ochii. I-a zâmbit și a întins spre ea
cele două brațe grăsuțe. Înt-o altă clipă, Necle l-a strâns la piept
și a pornit grăbită cu el pe cărățile pădurii.
Stăpânul Codrilor s-a ridicat dintr-o dată cu sprîncenele încrustate
- Sunt o prezență claudată în pădure, a spus el.

Blinkie s-a uitat la înrăpînirea ei, și-a înfoliat părul în semin de furie și a socotit un mieunat sfidător. Pisica de lemn nu i-a dat atenție și Claus a răs din nou foarte amuzat.

Așa că Blinkie s-a apropiat de figurina de lemn că să o provoacă să se prospere și să o miroasă. Ochii și nasul i-au spus că fiștura era din lemn, în ciuda înfățișării ei naturale, și că și-a reluat locul și a aruncat mai multe priviri admirative către stăpânul ei cel groșepat. Stăpânul pisicii era și el mulțumit de lucrarea sa, fără să știe exact de ce. Dar avea motive interioare să se felicne în aces seara și toți copiii din întreaga lume ar fi trebuit să împărtășoaseă bucuria lui. Claus făcuse prima jocărie.

- Da, doară vrei.

- Este o pisică drăguță și a spus Weekum zâmbind. În timp ce Claus înfășura părurile în jurul
îal; și în curând micuțul a odormit cu jucăria de lemn în brațe.

Când a venit dimineață, Claus l-a dus pe copil înapoi îla mama sa și i-a lăsat pisica de lemn
dintră casă. Întorcându-se acasă, Claus i-a spus pisicuței lui:

· Cred că toți copiii vor îndrăgi pisiciile de lemn aproape la fel de mult ca pe cele adorabile.
O să fac altă.

Acesta a fost aşadar începutul marii lui opere. și în timp ce Claus stătea și
o clopoțea, a venit în vizită ryial Galben. Apoi au venit și ceilalți ryili și
fiecare dintre ei a adus câte o culoare pe care le folosea pentru
florile de pe câmp: ROȘU pentru buze și limbă, VERDE și
GALBEN pentru ochii, NEGRU pentru blâniță, ALBASTRU
pentru gurgăica din jurul gâtului. Claus a terminat de
sculptat pisica, apoi a folosit culorile ca să-o pictese, iar
în sfârșit lucrarea a fost gata. familia ryilor
a declarat că arată la fel de bine
ca o pisică viață.

și mămălie și cîntăau pentru fericiță
pe care le-o dădueră înunci când erau și ei
tineri, iar bunici și buniciile își amintea
de ei cu dulosie și recunoștință
și li binecuvântau **numele**.

Între timp, Claus a început să construiască în mare grație o sanie, folosind material din grămadă de lemne. A făcut două tâlpi lungi de sunte care se curbau în sus la capetele din față, iar peste acestea a hăbitat în cuie scânduri scurte ca să facă o platformă. Hamurile au fost mai greu de mestrișit, dar Claus a răsucit în prelungă câteva frângăii solide și le-a înnoedat astfel încât să se potrivească în jurul gâtului renilor, ca un fel de guier. De la acasă a porneau alte frângăii care li legau de partea din față a sâniei. Înainte să termine el lucrarea, Pufosul și Luciosul s-au întors din pădure, după ce primiseră permisiunea să place în călătorie cu Claus, cu condiția să ajungă înapoi în codrul Burzoe până în zorii zilei următoare.

- Nu este foarte mult timp, a spus Pufosul; dar noi suntem iuți de picior și puternici, iar dacă pornim în seara aceasta putem străbate mulți kilometri în timpul nopții.

Claus s-a hotărât să facă încercarea, așa că s-a grăbit să termine pregătirile cât mai repede cu puțință. A fixat galzerile în jurul grămadului armăsarilor săi și i-a înămat la somnă să rudimentară. Apoi a aşezat un scaunel pe mică platformă pe care urma să șadă și a umplut un sac cu cele mai frumoase jucării.

Claus s-a așezat pe scaunel, și-a pus sacul cu jucării la picioare
și a tras de hârtie
- **Pomile la drum!**

Renii s-au aplecat înainte, și-au încordat picioarele zvelte, iar în clipa următoare sunis
zbură peste zăpadă înghițită. În căiiva pași au străbătut valea și au pornit
pe câmpia largă de dîncolo de ea. Luna strălucen puțernic și le lumina drumul.
iar Claus a constatat curând că era la fel de plăcut să călăturească noaptea ca și ziua.
Au mers și au mers tot mai departe, peste dealuri, prin vali și câmpii, pînă când au ajuns la un
sat în care Claus nu mai fusese niciodată. Aici le-a spus să se oprescă, iar renii s-au supus
imediat. Dar a apărut o nouă dificultate...

